

ШТА АКО НЕКОГА УГРИЗЕМ У ВРТИЋУ?

Угризи у вртићу често су тема која код родитеља изазива забринутост, нелагоду или чак и страх. Угризи су честа појава у раном дјетињству и дио су развојног процеса, нарочито код дјеце предшколског узраста. Период између 1. и 3. године живота представља оралну фазу развоја дјетета и тада околину истражује путем уста. У већини случајева дијете се не зна изразити ријечима, па понекад користи грижење као вид комуникације са другима. Грижење може бити начин добијања пажње или изражавања емоција.

Како се дијете осјећа након угриза?

Иако нама одраслима то не изгледа тако, многа дјеца се након угриза осјећају збуњено, уплашено или постиђено. Ваша реакција има кључну улогу у томе хоће ли дијете научити другачији начин понашања.

Како родитељи треба да реагују?

Критикујте понашање, а не дијете – дјетету објаснити да то понашање није прихватљиво на јасан и једноставан начин.

Будите досљедни у одговорима на угриз – реакција треба да буде правовремена, непосредно након самог угриза, те указати дјетету на бол који осјећа угрижено дијете.

Будите чврсти и смирени – дјетету се обратите са „Нема грижења“, или „Грижење боли“ како би дијете разумјело поруку. Дајте му до знања да је грижење непожељно (обратите пажњу на свој израз лица, контакт очима, тон гласа-нека одражава ваше емоције у смислу неодобравања таквог поступка), али избегавајте дугачка објашњења која дијете не разумије.

Преусмјерите пажњу на дијете које је угрижено – кад ваше дијете угризе друго дијете, немојте свом дјетету давати пуно пажње тог момента, јер викањем нећете ријешити проблем. Умјесто тога, увијек прво провјерите дијете које је угрижено, загрлите га и утјешите.

Пажљиво надгледајте своје дијете – увијек је боље спријечити покушај угриза ако је то могуће. Колико год то било тешко, то значи да ћете морати пазити на њега/њу, а посебно

надгледати у већем друштву. Уколико се угриз деси пред вама у већем кругу дјеце, одмах удаљите дијете од тог мјеста, јер дјетету шаљете поруку да наведено понашање није дозвољено и неће се моћи наставити играти с другом дјецом ако то опет понови.

Шта НЕ треба радити?

- Не етикетирати дијете („Он је агресиван/на“)
- Не пријетити („Ако још једном угризеш..“)
- Не умањивати проблем („Ма то није ништа“)
- Не очекивати да се понашање промијени преко ноћи

Улога вртића и сарадња са родитељима

У вртићу се угриз прате, анализирају ситуације у којима се јављају и дјетету се помаже да развије социјалне и комуникацијске вјештине. Васпитачи не посматрају угриз као „инцидент“, већ као сигнал о развојним потребама дјетета. Њихова улога подразумијева пажљиво посматрање дјетета (када, гдје и у којим ситуацијама долази до угриза), препознавање окидача (умор, гужва, борба за играчке, транзиције у току дана), учење дјетета прихватљивим начинима изражавања емоција, досљедно реаговање у групи. Циљ није казна, већ развој самоконтроле, емпатије и социјалних вјештина.

Ако је неко угризао ваше дијете, важно је да имате повјерење у васпитаче и да знате да се они савјесно залажу за рјешавање или ублажавање проблема који се могу појавити око навике да се гризе. Васпитач ће вам свакако рећи и кад неко угризе ваше дијете, а исто тако и кад ваше дијете неког угризе. Породица се не би требала осјећати као да их се за то окривљује, најважнија је отворена комуникација између породице и предшколске установе као и узајамно поштовање.

Вртић није мјесто тражења кривца, већ заједничког учења и раста.

Припремила,
Тања Михаљчић дипломирани педагог